

Mál nr. 251/2016**M og
váttryggingafélagið V1 v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A og
váttryggingafélagið V2 v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.****Árekstur á gatnamótum Hólavegar og Hjaltadalsvegur 1. júlí 2016.****Gögn.**

Málskot, móttakið 11.8.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V2, dags. 22.8.2016, ásamt gögnum.

Bréf V1, dags. 1.9.2016.

Málsatvik.

Árekstur varð með bifreiðunum A og B á gatnamótum Hólavegar og Hjaltadalsegar rétt vestan við Laufskálarétt í Skagafirði. Bifreið A var ekið eftir Hólavegi til austurs þegar bifreið B var ekið af Hjaltadalsvegi til norðurs inn á Hólaveg til vesturs. Engin umferðarmerki voru á vettvangi um forgang umferðar, en einhverjar leiðbeiningar höfðu verið settar upp í nágrenni gatnamóta til að stýra umferð vegna hestamannamóts á svæðinu.

M telur að hún hafi ekið bifreið A á malbikaðri aðalbraut og eigi því að leggja alla sök á bifreið B sem hafi verið ekið inn af ómalbikuðum Hjaltadalsvegi inn á aðalbraut í veg fyrir umferð. M vísar til þess að Vegagerðin hafi sett upp biðskyldumerki af Hjaltadalsvegi eftir óhappið sem stýri umferð í þann rétta farveg.

V1 gerir ekki sérstakar athugasemdir vegna málskotsins en V2 telur að fullyrðingar M um umferðarforgang séu ósannaðar. Það séu engin umferðarmerki til að stýra umferð og verði því að líta til fyrirmæla í 4. mgr. 25. gr. umferðarlaga nr. 50/1987, þar sem komi fram að sá sem hefur hinn á hægri hönd skuli veita forgang. Það sé ljóst í málinu að bifreið A hafi haft bifreið B á hægri hönd og verði því að leggja alla sök á bifreið A.

Álit.

Í 25. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 koma fram leiðbeiningar í formi fyrirmæla til ökumanna um hvernig forgangur er á vegamótum. Í 1. mgr. kemur fram að ökumenn skuli hafa sérstaka aðgát við vegamót, í 2. mgr. kemur fram að forgangur skuli fara eftir umferðarmerkjum um bið- eða stöðvunarskyldu, í 3. mgr. er síðan kveðið á um sérstaka skyldu þeirra sem eru t.d. að fara út af bifreiðastæði, lóð, landareign eða svipuðu svæði eða af heimreið eða svipuðum vegi, að veita þeim umferð í veg fyrir leið hans forgang. Síðan er kveðið á um svokallaðan hægri rétt í 4. mgr. þegar leiðir ökumanna skerast á vegamótum, opnum svæðum eða svipuðum stöðum. Í þessu máli er ágreiningur um hvort líta eigi til 3. eða 4. mgr. 25. gr. við sakarskiptingu, en ljóst er að umferð var ekki stjórnað með umferðarmerkjum skv. 2. mgr. Það sem M kallar aðalbrautarrétt í málskoti eru aðstæður sem lýst er í 3. mgr. 25. gr. og verður því að líta til aðstæðna á vettvangi til að fá úr því skorið hvort líta megi á Hjaltadalsveg sem t.d. lóð, landareign, heimreið eða svipaðan veg í skilningi þess ákvæðis. Þegar upprættir og myndir af vettvangi er ljóst að Hólavegur er bundinn slitlagi en ekki Hjaltadalsvegur. Það eitt og sér gerir hins vegar Hjaltadalsveg ekki að t.d. heimreið eða svipuðum vegi gagnvart Hólavegi. Verður ekki annað séð en að Hjaltadalsvegur sé lengri en svo að hann liggja eingöngu að einum bæ. Verður því ekki litið svo á að Hjaltadalsvegur sé heimreið eða svipaður vegur í skilningi 3. mgr. 25. gr. umferðarlaga þannig að ökumenn sem óku þann veg bæru að veita umferð um Hólaveg forgang. Telst því umferð um Hólaveg hafa borið að veita umferð um Hjaltadalsveg forgang í skilningi fyrrnefndrar 4. mgr. 25. gr. umferðarlaga og verður því öll sök lögð á ökumann bifreiðar A.

Niðurstaða.

Öll sök á ökumann bifreiðar A.

Reykjavík, 20. september 2016.

Bóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.